

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 206843 24 Kž
Novi Travnik, 15.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Lidije Kolak, u kaznenom predmetu protiv optuženog K.B. zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 206843 23 K od 27.11.2023. godine (greškom upisano umjesto 25.04.2023. godine), nakon održane sjednice vijeća, dana 15.03.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 206843 23 K od 27.11.2023. godine (greškom upisano umjesto 25.04.2023. godine).

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 206843 23 K od 27.11.2023. godine (greškom upisano umjesto 25.04.2023. godine) optuženi K.B. uz primjenu članka 299. stav 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine je oslobođen od optužbe da bi počinio kazneno djelo Nasilje u obitelji iz članka 222. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Istom presudom, a na temelju članka 203. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda Travniku broj 51 0 K 206843 23 K od 27.11.2023. godine osporava zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik. Žalba je izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Sudu predlaže da uvaži žalbu, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Optuženi odgovor na žalbu nije podnio.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Zamjenica glavnog kantonalnog tužitelja u svojoj žalbi navodi da je analiza iskaza saslušanih svjedoka E.K., E.K.1 i N.A. apsolutno pogrešna jer je svjedok E.K. u svom iskazu naveo da je čuo tup udarac kada je skupa sa suprugom pratio goste, a da je i E.K.1, sestra oštećene, pretpostavila da je naguravanje bilo oko novca, te da je svjedokinja N.A. u svom iskazu izjavila da se oštećena vratila na balkon nakon što je optuženi otišao iz stana i da je rekla da je sreća da joj nije uzeo pare. Tužiteljica u žalbi navodi i iskaze policijskih službenika T.L. i A.L., te zaključuje da bi sud da je pravilno cijenio navedene iskaze donio drugačiji zaključak i optuženi ne bi bio oslobođen od optužbe.

Ovi žalbeni navodi su neutemeljeni.

Tužiteljica se poziva na iskaze naprijed navedenih svjedoka, čije iskaze je i prvostupanjski sud cijenio i vršio analizu kod donošenja svoje odluke, i pri tome se u žalbi ne ukazuje na bilo što novo u navedenim iskazima. Niko od navedenih svjedoka nije direktni očevidac događaja, pa tako ni svjedok E.K., na čiji iskaz se tužitelja poziva obzirom da je ovaj svjedok, kako navodi, čuo tup udarac, isti nije vidio, pa je u stvari njegova pretpostavka da je optuženi udario oštećenu, jer to nije vidio. Svjedokinja E.K.1 je samo vidjela naguravanje, svjedokinja N.A. nije vidjela ništa, a ovlaštena službena lica T.L. i A.L. su postupali po prijavi, i tom prilikom konstatirali da na oštećenoj nisu vidjeli nikakvih povreda i da su je samo na njeno insistiranje odvezli u Dom zdravlja. Stoga žalbeni navod kojeg tužiteljica ističe, a to je da je prvostupanjski sud trebao sa posebnom pažnjom analizirati iskaze saslušanih svjedoka i dovesti ih u vezu sa iskazima policijskih službenika, pa da bi nakon toga prvostepeni sud donio sasvim drugačiji zaključak, jer iz prednjih iskaza se ni sa još pažljivijom analizom ne bi mogao donijeti nikakav drugačiji zaključak, obzirom da osim naguravanja između supružnika, to jest optuženog i svjedokinje L.B., koja je u ovom predmetu odbila svjedočenje, ovi svjedoci nisu posvjedočili ni da su vidjeli trganje i otimanje torbe od oštećene, pa su stoga svi žalbeni navodi u tom pravcu neutemeljeni. U konačnom po ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je pravilno zaključio da se nije moglo sa sigurnošću utvrditi da je optuženi oštećenu više puta udario pesnicom u predjelu glave jer ni iz medicinske dokumentacije ne proizlazi da je oštećena imala bilo kakve vidljive tragove, pa čak ni crvenila na licu, iako je odmah nakon događaja sa policijom se obratila za medicinsku pomoć u Dom zdravlja Travnik.

Slijedom navedenog, po ocjeni ovog suda, niže stupanjski sud je pravilno primijenio Kazneni zakon kada je donio presudu kojom se optuženi na osnovu odredbe članka 299. stav 1. tačka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oslobađa od optužbe da bi počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu zamjenice glavnog kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Lidija Kolak

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica